

Muhasebe Meslek Mensuplarının Dijitalleşmeye Yönelik Algısı: Şanlıurfa Örneği

Accounting Professionals' Perceptions of Digitalization: The Case of Şanlıurfa

ÖZET

Bu araştırmanın amacı, Şanlıurfa'da faaliyet gösteren muhasebe meslek mensuplarının mesleğin dijitalleşmesine yönelik algılarını belirlemektir. Ayrıca muhasebe meslek mensuplarının mesleğin dijitalleşmesine yönelik algılarını etkileyen değişkenlere (cinsiyet, medeni durum, eğitim seviyesi, yaş ve mesleki kıdem) göre mesleğin dijitalleşmesine yönelik algılarının farklılaşıp farklılaşmadığını tespit etmektir. Araştırma verileri anket yöntemi kullanılarak elde edilmiştir. Araştırmada 229 muhasebe meslek mensubuna “muhasebe meslek mensuplarının dijitalleşmesine yönelik algı ölçeği” uygulanmıştır. Elde edilen verilere güvenilirlik analizi, ANOVA, t-testi ve Tukey testi uygulanmıştır. Muhasebe meslek mensuplarının katılım düzeyleri analiz edildiğinde en yüksek katılımın 4,10 ortalama ile teknik boyutta; en düşük katılımın ise 2,79 ortalama ile mesleki boyutta olduğu tespit edilmiştir. Muhasebe meslek mensuplarının sadece yaş değişkenine göre mesleğin dijitalleşmesine yönelik algısında anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Teknik ve Mesleki boyutlar açısından anlamlı bir fark elde edilemezken bilişsel ve sosyal boyutlar açısından anlamlı bir farklılık elde edilmiştir. Bilişsel boyutta bu farklılığın 20-29 yaş ile 50 ve üzeri yaş arasında olduğu ve 50 ve üzeri yaş grubunun mesleğin dijitalleşmesine daha olumlu baktığı sonucu elde edilmiştir. Aynı şekilde sosyal boyutta da bu farklılığın 40-49 yaş ile 50 ve üzeri yaş grubu arasında olduğu ve 50 ve üzeri yaş grubunun mesleğin dijitalleşmesine daha olumlu baktığı belirlenmiştir. Ancak muhasebe meslek mensuplarının cinsiyetleri, medeni durumları, eğitim seviyeleri ve meslek kıdemleri ile mesleğin dijitalleşmesine yönelik algısı arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır.

Anahtar Kelimeler: Dijitalleşme, Muhasebe Meslek Mensubu, Algı

ABSTRACT

The aim of this research is to determine the perceptions of accounting professionals operating in Şanlıurfa regarding the digitalization of the profession. Furthermore, it aims to identify whether the perceptions of accounting professionals regarding the digitalization of the profession differ according to variables affecting these perceptions (gender, marital status, education level, age, and professional seniority). Research data was obtained using a survey method. The "Accounting Professionals' Perception Scale Regarding Digitalization" was administered to 229 accounting professionals. Reliability analysis, ANOVA, t-test, and Tukey test were applied to the obtained data. When the participation levels of accounting professionals were analyzed, it was found that the highest participation was in the technical dimension with an average of 4.10; the lowest participation was in the professional dimension with an average of 2.79. A significant difference in the perception of accounting professionals regarding the digitalization of the profession was found only according to the age variable. While no significant difference was found in the technical and professional dimensions, a significant difference was found in the cognitive and social dimensions. In terms of cognitive perception, this difference was found to be between the ages of 20-29 and 50 and over, with the 50 and over age group having a more positive view of the digitalization of the profession. Similarly, in the social dimension, this difference was found to be between the ages of 40-49 and 50 and over, with the 50 and over age group having a more positive view of the digitalization of the profession. However, no significant difference was found between the gender, marital status, education level, and professional seniority of accounting professionals and their perception of the digitalization of the profession.

Keywords: Digitalization, Accounting Professional, Perception

GİRİŞ

Küreselleşmenin etkisi ve teknolojiye yaşanan hızlı gelişmeler, dijitalleşmeyi yaşamın birçok alanında önemli bir dönüşüm unsuru haline getirmiştir. Dijitalleşmenin hız kazanmasıyla birlikte toplumsal yaşam ve çalışma hayatında önemli değişimler yaşanmaktadır. Özellikle Covid-19 salgını, dijital teknolojilerin kullanımını hızlandırmış ve bu

Özlem Yeminoğlu¹
Vedat Karagün²

How to Cite This Article
Yeminoğlu, Ö. & Karagün, V.
(2026). Muhasebe Meslek
Mensuplarının Dijitalleşmeye
Yönelik Algısı: Şanlıurfa Örneği.
*International Social Sciences
Studies Journal*, (e-ISSN:2587-
1587) 12(8), 1309-1322. DOI:
<https://doi.org/10.5281/zenodo.22284288>

Arrival: 28 July 2026
Published: 31 August 2026

Social Sciences Studies Journal is
licensed under a Creative
Commons Attribution-
NonCommercial 4.0 International
License.

¹ Öğr. Gör. Dr., Harran Üniversitesi, Akçakale Meslek Yüksekokulu, Muhasebe ve Vergi Bölümü, Şanlıurfa, Türkiye. ORCID: 0000-0003-2349-0703.

² Öğr. Gör., Harran Üniversitesi, Akçakale Meslek Yüksekokulu, Muhasebe ve Vergi Bölümü, Şanlıurfa, Türkiye. ORCID: 0000-0001-7503-2718.

değişim sürecini daha belirgin hale getirmiştir. Bu dönüşüm, muhasebe mesleğini de önemli ölçüde etkilemiş ve muhasebe süreçlerinin dijital ortama taşınmasını hızlandırmıştır.

Muhasebede dijitalleşme; kaydetme, sınıflandırma, raporlama ve analiz gibi temel muhasebe işlemlerinin dijital teknolojiler aracılığıyla yürütülmesini ifade etmektedir. Bu dönüşüm, otomasyon sayesinde işlemlerin daha hızlı, doğru ve verimli bir şekilde yürütülmesini sağlamaktadır (Öztürkçü Akçay vd., 2026:117).

Günümüzde teknolojik gelişmelerin hız kazanmasıyla birlikte büyük veri, veri analitiği, derin öğrenme, blok zinciri, metaverse, nesnelerin interneti (IoT) ve insan-robot iş birliği gibi yenilikçi teknolojiler iş hayatında giderek daha fazla kullanılmaktadır (Yaseen, 2023:1-2). Bu teknolojilerin yaygınlaşması, çalışanların yalnızca mevcut bilgi ve becerilerini kullanmalarını değil, aynı zamanda dijital yetkinliklerini sürekli geliştirmelerini de zorunlu hale getirmektedir. Böylece çalışanlar, değişen iş süreçlerine daha kolay uyum sağlayabilmekte ve teknolojinin sunduğu fırsatlardan daha etkin şekilde yararlanabilmektedir.

Dijital teknolojiler, muhasebe meslek mensuplarının işlemleri daha hızlı ve etkin bir şekilde yürütmelerine olanak sağlarken, süreçlerin daha şeffaf ve hesap verebilir olmasına da katkıda bulunmaktadır. Bunun yanında dijitalleşme, artan rekabet ortamında meslek mensuplarının kendilerini geliştirmeleri ve yeni fırsatlardan yararlanabilmeleri açısından önemli bir gereklilik haline gelmiştir (Anton, 2023:106-107).

Muhasebe mesleğinde dijital teknolojiler ve yenilikçi uygulamalar giderek daha fazla önem kazanmaktadır. Yapay zekâ destekli sistemlerin yanı sıra e-fatura, e-defter, e-imza ve Defter Beyan Sistemi gibi dijital uygulamalar, muhasebe meslek mensuplarının iş süreçlerinin daha verimli, güvenilir ve kolay yönetilmesine katkı sağlamaktadır (Özbek, 2024:1998).

Muhasebe mesleğinin değişen koşullara uyum sağlayabilmesi, krizlere karşı dayanıklılığını artırabilmesi ve teknolojik gelişmelerden etkin şekilde yararlanabilmesi için işletmelerin dijital dönüşüm süreçlerini benimsemesi gerekmektedir. Bu süreçte muhasebe meslek mensuplarının bilgi ve becerilerini sürekli geliştirmeleri, dijital teknolojilere uyum sağlamaları ve değişen mesleki gerekliliklere hazırlıklı olmaları büyük önem taşımaktadır (Özbek, 2024:1998).

Bu araştırmanın amacı Şanlıurfa'da faaliyet gösteren muhasebe meslek mensuplarının mesleğin dijitalleşmesine yönelik algılarının tespit edilerek çeşitli değişkenlere göre bu algıların farklılaşıp farklılaşmadığını ortaya koymak ve daha önce yapılan çalışmaların sonuçlarıyla karşılaştırmaktır.

DİJİTALLEŞME ve DİJİTAL DÖNÜŞÜM

Değişim, günümüz iş dünyasının temel dinamiklerinden biri olup işletmelerin faaliyetlerini, rekabet gücünü ve sürdürülebilirliğini doğrudan etkilemektedir. Teknolojik, ekonomik ve toplumsal gelişmelerin hız kazanması, işletmelerin değişen çevre koşullarına uyum sağlamasını zorunlu hale getirmiştir (Banger, 2018:113). Bu süreçte değişime uyum sağlayabilen işletmeler rekabet avantajı elde ederken, uyum sağlayamayan işletmelerin sürdürülebilir başarı sağlaması güçleşmektedir. Özellikle bilgi ve iletişim teknolojilerindeki gelişmeler, fiziksel sınırların önemini azaltarak işletmelerin küresel ölçekte faaliyet göstermelerine, iş birliği geliştirmelerine ve değer yaratmalarına imkân tanımıştır (Bhimani, 2003:6).

Bu dönüşümün en önemli bileşenlerinden biri olan dijitalleşme, iş süreçlerinin geleneksel yöntemlerden dijital ortama taşınması ve teknolojinin işletme faaliyetlerine entegre edilmesi sürecini ifade etmektedir (Tekbaş, 2019:99). Teknolojik gelişme, yeni teknolojilerin ortaya çıkmasını ifade ederken; dijitalleşme, bu teknolojilerin işletme süreçlerine entegre edilerek süreçlerin daha etkin, hızlı ve verimli hâle getirilmesini kapsamaktadır (İrge, 2018:22).

Dijital dönüşüm ise yalnızca mevcut süreçlerin dijital ortama aktarılmasını değil, aynı zamanda dijital teknolojilerden yararlanılarak işletmelerin iş modeli, organizasyon yapısı ve değer yaratma süreçlerinin yeniden şekillendirilmesini kapsayan daha geniş bir dönüşüm sürecini ifade etmektedir. Bu yönüyle dijitalleşmeden ayrılmakta ve işletmelerin bütüncül bir değişim sürecinden geçmesini öngörmektedir (Vial, 2019:119).

DİJİTALLEŞMENİN MUHASEBE MESLEĞİNE ETKİLERİ

Bilgi ve iletişim teknolojilerinde yaşanan gelişmeler, işletmelerin faaliyet süreçlerinde önemli değişimlere neden olmuş ve dijitalleşme kavramını iş yaşamının temel unsurlarından biri haline getirmiştir. Bu değişimden en fazla etkilenen alanlardan biri de muhasebe mesleğidir.

Dijitalleşme, bilgilerin dijital ortama dönüştürülerek güvenli biçimde saklanmasını, uzun süre korunmasını ve internet bağlantısı sayesinde farklı platformlardan kolayca erişilebilmesini amaçlamaktadır. Bu süreç, bilgilerin

dijital kütüphane anlayışı doğrultusunda düzenli ve sistemli bir şekilde sunulmasına olanak sağlamaktadır (Lazarova, 2020: 323).

Muhasebe, ekonomik faaliyetler sonucunda ortaya çıkan mali nitelikteki işlemlerin kaydedilmesi, sınıflandırılması, özetlenmesi, raporlanması, analiz edilmesi ve yorumlanmasını sağlayan bir bilgi sistemidir. Bu yönüyle işletmenin dili olarak kabul edilmekte ve işletmeyle ilgili finansal bilgilerin karar vericilere doğru ve güvenilir biçimde sunulmasına hizmet etmektedir. Muhasebenin temel fonksiyonları; kayıt, sınıflandırma, özetleme, raporlama, analiz ve yorumlama olarak sıralanmaktadır (Karagün ve Çiftçi, 2023:243).

Ekonomik olayların kayıt altına alınması ihtiyacının ortaya çıkması, muhasebe mesleğinin gelişim sürecinin başlangıcını oluşturmuştur (Güvemli vd., 2013:21). Muhasebe mesleği; ekonomik ve finansal işlemlerin belirli ilke ve standartlara uygun biçimde kaydedilmesi, sınıflandırılması, raporlanması ve analiz edilmesini kapsayan profesyonel bir faaliyet alanıdır (Arslan, 2023:212). Günümüzde ise yalnızca kayıt tutma işlevini yerine getiren bir meslek olmaktan çıkmış, işletmelere finansal danışmanlık ve karar desteği sunan stratejik bir yapıya dönüşmüştür (Aydemir, 2015:71–84).

Türkiye'de muhasebe mesleğinin kurumsal yapısı da teknolojik gelişmelerle birlikte önemli değişimler geçirmiştir. Muhasebe mesleği, 1989 yılında yürürlüğe giren 3568 sayılı Kanun ile yasal statü kazanmış; 2008 yılında yapılan düzenleme ile Serbest Muhasebeci (SM) unvanı kaldırılarak Serbest Muhasebeci Mali Müşavir (SMMM) ve Yeminli Mali Müşavir (YMM) unvanları korunmuştur. Öte yandan, bilgi ve iletişim teknolojilerindeki gelişmeler muhasebe uygulamalarının geleneksel yöntemlerden dijital uygulamalara dönüşümünü hızlandırmıştır (Kurnaz vd., 2020: 82).

Bu teknolojik dönüşüm, geleneksel kayıt sistemlerinin sınırlılıklarını azaltırken bilgilerin güvenli şekilde saklanması, hızlı erişilmesini, verilerin kontrol edilmesini ve karşılaştırılmasını kolaylaştırmıştır. Böylece muhasebe süreçlerinin elektronik ortamda yürütülmesini esas alan dijital muhasebe anlayışı gelişmiş ve muhasebe uygulamalarının önemli bir parçası haline gelmiştir (Arslan ve Karkacier, 2019:430).

Dijitalleşme ile birlikte muhasebe meslek mensuplarının görev ve sorumlulukları da değişmeye başlamıştır. Geleneksel veri girişine dayalı işlemler büyük ölçüde otomatikleşirken, finansal analiz, danışmanlık, risk yönetimi ve stratejik karar desteği gibi katma değeri yüksek faaliyetler ön plana çıkmıştır. Böylece muhasebe mesleği yalnızca kayıt tutma işlevini yerine getiren bir yapı olmaktan çıkarak dijital teknolojilerden yararlanan stratejik bir meslek haline dönüşmüştür.

Muhasebe tarafından üretilen bilgilerin ilgili kullanıcılara doğru, zamanında ve güvenilir bir şekilde sunulması gerekmektedir (Erturan ve Ergin, 2018:217). Bu gerekliliğin karşılanmasında dijitalleşme, muhasebe bilgi sistemlerinin etkinliğini artıran temel unsurlardan biri haline gelmiştir. Dijital muhasebe ise, kâğıt tabanlı muhasebe işlemlerinin yerini alarak finansal verilerin elektronik ortamda saklanması, işlenmesini ve iletilmesini sağlayan bir sistemdir (Ülker ve Eker, 2024:322). Endüstri 4.0, yapay zekâ, büyük veri ve bulut bilişim gibi teknolojilerin muhasebe uygulamalarına entegre edilmesiyle veri işleme, kayıt, raporlama ve denetim süreçleri büyük ölçüde otomatikleşmiş; böylece muhasebe süreçleri daha hızlı, doğru ve verimli yürütülmeye başlanmıştır (Arslan, 2023:211). Bu dönüşüm sayesinde hata oranları azalmış, finansal bilgilere hızlı erişim, güvenilir veri yönetimi ve etkin raporlama mümkün hale gelmiştir (Tursun vd., 2025:314).

Muhasebe alanında e-fatura, e-defter, e-arşiv, e-irsaliye ve e-beyanname gibi dijital uygulamaların yaygınlaşması (Karaca ve Gümüş, 2023:291), kayıt dışı ekonomiyle mücadelede, vergi denetiminin etkinliğinin artırılmasına ve yasal düzenlemelere uyumun kolaylaşmasına katkı sağlamıştır (Bekçi vd., 2020:579). Bunun yanında, bilgi paylaşımını hızlandırarak şeffaflık ve hesap verebilirliğin güçlenmesine de katkıda bulunmuştur (Hoşgör ve Yücedağ Erdiç, 2025:50). Dijital teknolojilerin muhasebe süreçlerine sağladığı katkılar, dijital dönüşümün hızla benimsenmesini sağlamıştır. Bu doğrultuda, 2000'li yılların başında muhasebe bilgilerinin %25'i dijital ortamda işlenirken, 2017 yılında bu oran %98'e yükselmiştir (Aslan ve Özerhan, 2017:868). Bu uygulamalar, zaman ve maliyet tasarrufu sağlayarak iş yükünü azaltmakta (Özçetin, 2024:1334), rutin işlemleri otomatikleştirmekte ve muhasebe meslek mensuplarının analiz, danışmanlık ve stratejik karar süreçlerine daha fazla odaklanmasına olanak tanımaktadır (Bose vd., 2023). Bunun yanında finansal raporların daha kısa sürede hazırlanması, işletmelerin karar alma süreçlerini hızlandırmakta ve rekabet avantajı elde etmelerine katkı sunmaktadır (Sneha vd., 2023: 53).

Sonuç olarak dijitalleşme; verimliliği artıran, hata ve maliyetleri azaltan (Avcı, 2020: 39-40), bilgiye hızlı erişim sağlayan, denetim ve raporlama süreçlerini güçlendiren, muhasebe mesleğinin etkinliğini ve işletmelerin performansını artıran önemli bir dönüşüm sürecidir.

Bununla birlikte, dijitalleşme muhasebe mesleğine önemli faydalar sağlarken, meslek mensuplarının karşılaştığı teknik, ekonomik ve mesleki zorlukların yanı sıra çeşitli yapısal ve uygulamaya yönelik sorunları da beraberinde

getirmektedir (Hoşgör ve Yücedağ Erdinç, 2025:50). Meslek mensuplarının yeni teknolojilere uyum sağlaması zaman alabilmekte, iş süreçlerinin otomatikleşmesi ise istihdam kaybı endişesine neden olabilmektedir. Ayrıca, yüksek maliyet, veri güvenliği, veri yedekleme, çalışan eğitimi ve teknolojik eskime riski gibi dezavantajlar da söz konusudur. Öte yandan, dijital sistemlere ilişkin bilgi ve beceri eksikliği ile siber güvenlik riskleri, dijital dönüşüm sürecinin etkin bir şekilde uygulanmasını güçleştirebilmektedir (Büyükarıkan, 2021:271; Sneha vd., 2023:53; Öztürkçü Akçay vd., 2026:117–118). Ancak uygun teknolojik altyapının oluşturulması, sürekli eğitimlerle dijital yetkinliklerin geliştirilmesi ve teknolojinin etkin biçimde yönetilmesi sayesinde bu dezavantajların büyük ölçüde giderilebileceği ifade edilmektedir (Orhan, 2017:63–64).

Son yıllarda gerçekleştirilen çalışmalar, dijitalleşmenin muhasebe meslek mensuplarının çalışma biçimlerini, mesleki yeterliliklerini, hizmet kalitesini ve iş süreçlerini önemli ölçüde değiştirdiğini ortaya koymaktadır. Özellikle elektronik belge uygulamaları, bulut tabanlı muhasebe sistemleri ve yapay zekâ destekli yazılımlar sayesinde muhasebe süreçleri daha hızlı, güvenilir ve etkin bir yapıya kavuşmuştur. Bununla birlikte dijital dönüşüm, muhasebe meslek mensuplarının teknolojik bilgi düzeylerini sürekli geliştirmelerini zorunlu kılmaktadır. Bu doğrultuda, dijitalleşmenin muhasebe mesleği üzerindeki etkilerini inceleyen ulusal ve uluslararası çalışmalar aşağıda özetlenmiştir.

LİTERATÜR TARAMASI

Januszewski ve Pietrysiak (2025), Polonya’da dijital dönüşümün muhasebe mesleğine etkisini incelemişlerdir. Araştırma sonuçları, muhasebe çalışanlarının dijital teknolojiler ve yapay zekâya yönelik genel olarak olumlu bir tutuma sahip olduklarını ve dijital dönüşümü meslek açısından faydalı gördüklerini ortaya koymuşlardır.

Katkat Özçelik vd. (2025) yapmış oldukları çalışmalarında, muhasebe meslek mensuplarının dijitalleşme ve yapay zekâya yönelik algıları ile bu teknolojileri kullanma düzeylerini incelemişler. Araştırma, Ankara’da görev yapan 650 muhasebe meslek mensubu üzerinde gerçekleştirilmiştir. Sonuçlar, katılımcıların dijitalleşmeye uyum sağlama ve teknolojiyi öğrenme konusunda yeterli düzeyde olduklarını, ancak bulut bilişim, büyük veri, siber güvenlik, blokzincir ve yapay zekâ konularındaki bilgi ve yetkinliklerinin düşük olduğunu göstermiştir. Ayrıca, dijital teknikler ve dijital yapay zekâ eğitimlerinin muhasebe meslek becerilerini olumlu etkilediği, buna karşın yapay zekâ uygulamalarının mevcut kullanım düzeyinin meslek becerileri üzerinde anlamlı bir etkisinin bulunmadığı belirlenmiştir. Bu nedenle, muhasebe meslek mensuplarına yönelik dijitalleşme ve yapay zekâ eğitimlerinin artırılması gerektiği sonucuna ulaşılmıştır.

Lonela ve Marian (2024), Romanya’da dijitalleşmenin muhasebe süreçlerine etkisini nitel araştırma yöntemiyle incelemişlerdir. Araştırma bulguları, e-fatura ve dijital defter uygulamalarının işlemleri daha hızlı ve hatasız hâle getirdiğini, aynı zamanda muhasebe meslek mensuplarının dijital becerilere olan ihtiyacını artırdığını ortaya koymuşlardır.

Özbek (2024) yapmış olduğu çalışmada, dijitalleşmenin muhasebe meslek mensuplarının iş becerikliliği üzerindeki etkisini incelemiştir. Araştırma verileri, İstanbul’un Beylikdüzü ve Avcılar ilçelerinde faaliyet gösteren bağımsız muhasebe meslek mensuplarından anket yöntemiyle toplamıştır. Verilerin analizinde güvenilirlik, korelasyon ve regresyon analizlerinden yararlanmıştır. Elde edilen sonuçlar, dijitalleşmenin iş becerikliliğini anlamlı ve olumlu yönde etkilediği sonucuna varmıştır. Buna göre, dijitalleşme düzeyi arttıkça muhasebe meslek mensuplarının işlerini daha etkin yürüttüğü belirlenmiştir. Çalışma, dijitalleşme ile iş becerikliliği arasındaki ilişkiyi ortaya koymaktadır.

Grosu vd. (2023), muhasebe meslek mensuplarının dijitalleşmeye yönelik tutumlarını incelemişlerdir. Araştırma sonuçları, dijital araçların kullanım kolaylığı, performans beklentisi ve örgüt kültürünün dijitalleşmeye yönelik olumlu tutumları desteklediğini göstermiştir. Buna karşılık, insan gücüne olan ihtiyacın azalacağı ve veri kontrolünün zayıflayacağı yönündeki endişelerin meslek mensuplarının tutumlarını olumsuz etkilediği sonucuna ulaşılmıştır.

Lesia (2023), bilgi ve iletişim teknolojilerinin muhasebecilerin iş-yaşam dengesi üzerindeki etkilerini incelemiştir. Muhasebeciler, denetçiler ve dijital dönüşüm sürecindeki paydaşlarla gerçekleştirilen görüşmeler sonucunda, yapay zekânın muhasebe mesleğinin ayrılmaz bir parçası haline geldiği ve hem mesleki uygulamaları hem de muhasebeci-müşteri ilişkilerini önemli ölçüde etkilediği sonucuna ulaşılmıştır.

Arslan (2023) yapmış olduğu çalışmada, muhasebe meslek mensuplarının dijital muhasebe uygulamalarını benimsemelerinde etkili olan faktörlerin önem derecelerinin SWARA yöntemi kullanılarak belirlenmesi amaçlamıştır. Analiz sonuçlarına göre, bilgi paylaşımı ve kontrolünü kolaylaştırması en önemli faktör olarak belirlenirken, zaman tasarrufu sağlaması ikinci sırada yer almıştır. Buna karşılık, kullanım kolaylığı (zor ve karmaşık işlemlerin daha kolay yapılabilmesi) ise en düşük öneme sahip faktör olarak tespit edilmiştir.

Bursalı ve Çanakçıoğlu (2023) yapmış oldukları çalışmalarında, bağımsız çalışan muhasebe meslek mensuplarının elektronik muhasebe uygulamalarına ilişkin görüşlerini incelemişlerdir. İstanbul Serbest Muhasebeci Mali Müşavirler Odası'na kayıtlı 351 meslek mensubundan anket yoluyla veri toplanmış ve analiz edilmiştir. Bulgular, elektronik muhasebe uygulamalarının yaygınlaşmasıyla muhasebe mesleğinin öneminin artacağını, buna bağlı olarak nitelikli personel ihtiyacının ve meslek mensuplarına yönelik dijital eğitimlerin artırılması gerektiğini ortaya koymuştur.

Eş ve Atasoy (2022) yapmış oldukları çalışmalarında, muhasebe meslek mensuplarının e-dönüşüm bilgi ve uyum düzeylerinin, e-dönüşümüne yönelik memnuniyet ve dijitalleşme kaynaklı kaygı üzerindeki etkisini incelemişlerdir. Ankara'da görev yapan 403 muhasebe meslek mensubundan anket yoluyla veri toplanmıştır. Bulgular, e-dönüşüm bilgi ve uyum düzeyi arttıkça e-dönüşüm memnuniyetinin yükseldiğini, dijitalleşmeye yönelik kaygının ise azaldığını göstermektedir. Ayrıca lisansüstü mezunlarının dijitalleşme kaygısının lisans mezunlarına göre daha düşük olduğu sonucuna varmışlardır.

Güner, Mert ve Duyar (2022) yapmış oldukları çalışmalarında, dijitalleşme sürecinin İstanbul'da faaliyet gösteren SMMMler üzerinde muhasebe uygulamalarına etkisini incelemişlerdir. Anket verilerinin analizi sonucunda, muhasebe meslek mensuplarının dijital teknolojilerdeki gelişmeleri yakından takip ettikleri ve bu teknolojileri mesleki uygulamalarında yaygın olarak kullandıkları sonucuna varmışlardır.

Ös ve Ercan (2022) yapmış oldukları çalışmalarında, Gaziantep'te faaliyet gösteren muhasebe meslek mensuplarının teknoloji kullanım düzeylerini incelemişlerdir. Anket yöntemiyle elde edilen bulgular, meslek mensuplarının teknolojik gelişmeleri mesleki faaliyetlerinin önemli bir parçası olarak gördüklerini ve dijital uygulamaları etkin biçimde kullandıklarını ortaya koymuşlar. Ayrıca araştırmada, Endüstri 4.0 uygulamalarının muhasebe alanında yaygınlaşmasının önündeki en önemli engelin müşterilerin değişime karşı gösterdiği direnç olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Yardımcıoğlu ve Şıtak (2022) yapmış oldukları çalışmalarında, Adana'da faaliyet gösteren muhasebe profesyonellerinin dijitalleşmenin muhasebe mesleğine etkilerine yönelik algılarını incelemişlerdir. Araştırma sonuçları, katılımcıların dijitalleşmeyi mesleki açıdan önemli gördüklerini, teknolojik gelişmeleri yakından takip ederek dijital uygulamalara uyum sağladıklarını ortaya koymuşlardır. Ayrıca dijitalleşmenin muhasebe mesleğinin saygınlığını artırabileceği ve haksız rekabetin azaltılmasına katkı sağlayabileceği sonucuna ulaşılmıştır.

Uzun vd. (2022) yapmış oldukları çalışmalarında, dijitalleşmenin muhasebe meslek mensupları üzerindeki etkilerini incelemişlerdir. Anket verilerinin analizi sonucunda, dijitalleşmeye ilişkin algıların cinsiyet, yaş, eğitim durumu, mesleki unvan, çalışma şekli ve mesleki deneyim gibi demografik özelliklere göre bazı boyutlarda anlamlı farklılık gösterdiği belirlenmiştir. Ayrıca katılımcılar, mevcut muhasebe eğitiminin teknolojik gelişmelere uyum sağlamada yetersiz kaldığı sonucuna ulaşmışlardır.

Şeker ve Hoş (2021) yapmış oldukları çalışmalarında, Çorum'da faaliyet gösteren SMMMlerin dijital muhasebe uygulamalarına yönelik görüşleri ve bu uygulamaları kullanma niyetini etkileyen faktörler incelemişlerdir. Teknoloji Kabul Modeli kapsamında gerçekleştirilen analizler sonucunda, dijital muhasebe uygulamalarının algılanan faydasının kullanım niyetini olumlu ve anlamlı şekilde etkilediği, algılanan kullanım kolaylığının ise kullanım niyeti ve algılanan fayda üzerinde anlamlı bir etkisinin bulunmadığı sonucuna ulaşmışlardır.

Tuğay ve Güler (2021) yapmış oldukları çalışmalarında, Isparta'da faaliyet gösteren muhasebe meslek mensuplarının e-muhasebe uygulamalarına ilişkin görüşleri nitel araştırma yöntemiyle incelemişlerdir. Araştırma sonuçları, meslek mensuplarının e-muhasebe uygulamalarını gerekli ve yararlı bulduklarını ancak teknik altyapı yetersizlikleri ile bilgi eksikliği nedeniyle özellikle mükelleflerin bu sürece tam olarak hazır olmadığı sonucuna ulaşmışlardır.

Deniz ve Güngör Tanç (2020) yapmış oldukları çalışmalarında, muhasebe meslek mensuplarının muhasebede e-dönüşüm sürecine ilişkin görüş ve beklentilerini incelemişlerdir. Hatay SMMM Odası'na kayıtlı meslek mensuplarından anket yoluyla veri toplanmış ve SPSS ile analiz edilmiştir. Bulgular, e-dönüşüm sürecinde en önemli sorunun, mükelleflerin dijital muhasebe konusundaki bilgi düzeyi ve teknolojik altyapılarının yetersizliği olduğu sonucuna varmışlardır.

Kruskopf vd. (2020), Endüstri 4.0 kapsamında ortaya çıkan teknolojik dönüşümün işletmeler ve meslekler üzerindeki etkilerini incelemişlerdir. Araştırma bulguları, muhasebe meslek mensuplarının dijitalleşme, yapay zekâ ve benzeri yenilikçi teknolojilere uyum sağlama konusunda olumlu bir bakış açısına sahip olduklarını ve bu dönüşüm sürecine katılma konusunda istekli davrandıklarını ortaya koymuştur. Bu sonuçlar, muhasebe profesyonellerinin teknolojik gelişmelere uyum sağlama konusunda yüksek motivasyon sergilediğini göstermektedir.

Dursun vd. (2019) yapmış oldukları çalışmalarında, Endüstri 4.0 teknolojilerinin muhasebe uygulamaları ve muhasebe meslek mensupları üzerindeki etkilerini incelemişlerdir. Araştırmada, dijital dönüşümün muhasebe süreçlerini yeniden şekillendirdiği, mesleğin işleyişini değiştirdiği ve bu değişime uyum sağlanması için çeşitli öneriler sunulduğu belirtilmiştir.

Gacar (2019) yapmış olduğu çalışmada, yapay zekânın muhasebe mesleği üzerindeki etkilerini, sunduğu fırsatları ve oluşturduğu tehditleri incelemiştir. Dijital dönüşümün muhasebe uygulamalarını değiştirdiği, meslek mensuplarının yeni teknolojilere uyum sağlamanın zorunlu hale geldiği vurgulanmış ve bu süreçle yönelik çeşitli öneriler sunulmuştur.

Karasioğlu ve Garip (2019) yapmış oldukları çalışmalarında, muhasebede e-dönüşüm sürecinde meslek mensuplarının karşılaştıkları sorunları belirlemek ve çözüm önerileri geliştirmeyi amaçlamışlardır. Karaman Serbest Muhasebeci Mali Müşavirler Odasına üye 138 meslek mensubuna uygulanan anket verileri analiz edilmiştir. Bulgular, e-dönüşüm sürecinde en önemli sorunun kalifiye eleman eksikliği olduğunu göstermiş; bu doğrultuda Hazine ve Maliye Bakanlığı ile meslek odalarının düzenli eğitim faaliyetlerini artırması önerilmiştir.

Fettry vd. (2019), Endonezya’da görev yapan muhasebecilerin dijital dönüşümüne yönelik algılarını ve dijitalleşmenin muhasebe mesleği üzerindeki etkilerini incelemek amacıyla anket yöntemiyle bir araştırma gerçekleştirmişlerdir. Araştırma sonuçları, dijitalleşmenin muhasebe meslek mensuplarının çalışma anlayışını ve uygulama süreçlerini önemli ölçüde değiştirdiğini ortaya koymuştur. Ayrıca katılımcıların büyük bir kısmının dijitalleşmeyi mesleki açıdan önemli avantajlar sunan bir gelişme olarak değerlendirirken, aynı zamanda çeşitli uyum ve uygulama güçlüklerini de beraberinde getiren bir süreç olarak algıladıkları sonucuna ulaşmışlardır.

Palmqvist ve Emme (2018), dijitalleşmenin muhasebe meslek mensuplarının çalışma biçimine etkisini nitel yöntemle incelemişlerdir. Araştırma sonucunda, dijitalleşmenin iş süreçlerinde eş zamanlı çalışmayı kolaylaştıracağı ve muhasebecilerin danışmanlık rolünün daha da önem kazanacağı sonucuna varmışlardır.

Noronha ve Kulkarni (2012) yapmış oldukları çalışmalarında, Hindistan’da faaliyet gösteren muhasebe meslek mensuplarının dijitalleşmeye yönelik görüşlerini incelemişlerdir. Araştırmada, literatür doğrultusunda hazırlanan anket aracılığıyla katılımcılardan veri toplanmıştır. Elde edilen sonuçlar, dijital muhasebe uygulamalarının çalışanlara yeni iş fırsatları ve avantajlar sunduğunu ortaya koymuşlar. Bununla birlikte, çalışanların dijital teknolojiler konusunda yeterli bilgi ve beceriye sahip olmamaları nedeniyle uygulama sürecinde çeşitli güçlüklerle karşılaştığını belirlemişler. Araştırmada ayrıca, e-muhasebe sistemlerinin daha etkin kullanılabilmesi için işletmelerde ortak standartların oluşturulması ve bu standartların uygulamaya geçirilmesinin gerekli olduğunu vurgulamışlardır.

YÖNTEM

Araştırmanın Amacı

Araştırmanın amacı Şanlıurfa’da faaliyet gösteren muhasebe meslek mensuplarının mesleğin dijitalleşmesine yönelik algılarının tespit edilerek çeşitli değişkenlere göre bu algıların farklılaşp farklılaşmadığını ortaya koymak ve daha önce yapılan çalışmaların sonuçlarıyla karşılaştırmaktır.

Araştırmanın Yöntemi

Bu araştırmanın yapılabilmesi için Harran Üniversitesi Sosyal ve Beşeri Bilimler Etik Kurulundan (Tarih: 20.05.2026, Sayı: 2026/274) onay alınmıştır. Bu bağlamda, Şanlıurfa’da faaliyet gösteren muhasebe meslek mensuplarının katılımıyla gerçekleştirilen araştırmada, muhasebe meslek mensuplarına 18.06.2026-10.07.2026 tarihleri arasında yüz yüze anket uygulanarak veriler elde edilmiştir. Şanlıurfa’da faaliyet gösteren kayıtlı yaklaşık 562 meslek mensubu bulunmaktadır (<https://www.turmob.org.tr/istatistikler/c8172e63-2bef-4919-a863-86e403bfdf0a/meslek-mensubu-dagilim-tablosu--sm-smmm-12.03.2026>). Bu kapsamda %95 güven aralığı ve %5 hata payında ($p<0,05$ anlamlılık düzeyinde) örneklem büyüklüğünün aşağıda verilen formül ile 228 muhasebe meslek mensubu olduğu hesaplanmıştır. Kolayda örneklem yöntemi uygulanmıştır. (Gülbüz ve Şahin, 2017: 129). Bütün meslek mensupları araştırmanın amacı konusunda bilgilendirildikten sonra araştırmaya gönüllü olarak katılmak isteyen meslek mensuplarından kullanılabilir 229 anket elde edilmiştir. Dijitalleşmeye yönelik algı ölçeğinin kullanımı için Tekelioğlu Z. (2022) yüksek lisans tezinde danışmanı Özpeynirci ile birlikte geliştirdiği ölçek için gerekli izinler alınmıştır. Araştırmada veri toplama tekniği olarak kullanılan anket formu iki kısımdan oluşmaktadır. Anketin ilk kısmında meslek mensuplarının demografik özelliklerine ilişkin sorular bulunmaktadır. İkinci kısımda ise Tekelioğlu Z. (2022) yüksek lisans tezinde geliştirilen “dijitalleşmeye yönelik algı ölçeği” bulunmaktadır. Ölçek, 6 madde teknik boyut, 5 madde bilişsel boyut, 4 madde sosyal boyut ve 7 madde mesleki boyut olmak üzere 4 boyuttan ve 22 ifadeden oluşmaktadır. Ölçeğin ikinci kısımda yer alan ifadelerin tamamı 5’li

likert tipi (Tamamen Katılmıyorum= 1, Tamamen Katılıyorum= 5) soru formatından oluşmaktadır. Elde edilen verilere SPSS 21 programı kullanılarak Cronbach's alpha katsayısı ile güvenilirlik analizi, Anova, t-testi ve Tukey testi uygulanmıştır.

$$n_0 = \frac{(1,96)^2 \times (0,5)^2}{(0,05)^2} = 384,16$$

$$n = \frac{384,16}{1 + 384,16/562} = 228$$

ANALİZ ve BULGULAR

Aşağıda Tablo 1’de ankete katılan meslek mensuplarının frekans analizi yer almaktadır.

Tablo 1: Demografik Bilgiler

Demografik Değişkenler		Frekans	Yüzde
Cinsiyet	Kadın	48	21,0
	Erkek	181	79,0
Yaş	20-29	47	20,5
	30-39	80	34,9
	40-49	64	27,9
	50 ve Üzeri	38	16,6
Medeni Durum	Evli	166	72,5
	Bekar	63	27,5
Eğitim Durumu	Lisans	153	66,8
	Yüksek Lisans	76	33,2
Meslek Kıdeminiz	0-5 Yıl	60	26,2
	6--10 Yıl	34	14,8
	11-15 Yıl	39	17,0
	16-20 Yıl	35	15,3
	21-25 Yıl	30	13,1
	26 ve üzeri	31	13,5

Tablo 1’e göre ankete katılanların %21’i kadın ve %79’u erkekten oluşmaktadır. Katılanların yaşlarına bakıldığında en büyük yığılmanın %34,9 ile 30-39 yaş aralığında ve en az yığılmanın da %16,6 ile 50 ve üzeri yaşında olduğu gözlemlenmektedir. Meslek mensuplarının %72,5’inin evli, %27,5’inin bekar oldukları gözlemlenmektedir. Araştırmaya katılanların eğitim durumu incelendiğinde %66,8’inin lisans %33,2’sinin yüksek lisans olduğu tespit edilmiştir. Mesleki kıdemlerine bakıldığında %26,2’sinin 0-5 yıl, %14,8’inin 6-10 yıl, %17’sinin 11-15 yıl, %15,3’ünün 16-20 yıl, %13,1’inin 21-25 yıl ve %13,5’inin 26 ve üzeri olduğu gözlemlenmektedir.

Ölçme aracının ne derece tutarlı olduğunu belirlemek amacıyla güvenilirlik analizi yapılmaktadır. Bunun için ise en çok kullanılan yöntemlerden birisi Cronbach’s Alpha katsayısıdır (Gürbüz ve Şahin, 2017: 329). Yapılan güvenilirlik analizine göre ölçeğin güvenilirlik katsayısının yüksek (cronbach’s alpha= 0,894) olduğu tespit edilmiştir. Bu oranın %80 ve üzeri olması ölçeğin yüksek derecede güvenilir olduğunu göstermektedir (Karagöz, 2017: 445).

Aşağıda Tablo 2’de araştırmada kullanılan ölçek maddelerine ilişkin istatistikler verilmiştir.

Tablo 2: Ölçek Maddelerine İlişkin Tanımlayıcı İstatistikler

	Ölçek Maddeleri	Ortalama	Standart Sapma
Teknik Boyut	Karşılaştığım teknik problemleri nasıl çözeceğimi bilirim	3,78	0,967
	Yeni teknolojileri kolayca öğrenebilirim	4,00	0,998
	Önemli olduğumu düşündüğüm yeni teknolojilere ayak uydurabilirim	4,10	0,941
	Birçok farklı teknoloji hakkında bilgim var	3,49	1,066
	İşimde ve yeni şeyler oluşturmada bilgi ve iletişim teknolojilerini kullanmak için gerekli olan teknik becerilere sahibim	3,88	0,988
	Bilgi ve iletişim teknolojileri becerilerim iyidir	4,02	0,888
Bilişsel Boyut	Dijital dönüşüm işletmelerde kaynak israfını azaltmaktadır	3,86	1,327
	İnternet tabanlı aktivitelerle ilgili konuları (Örneğin; Siber Güvenlik, Eser Hırsızlığı, Araştırma Konuları vb.) bilirim	3,22	1,141
	Dijital dönüşümde bilgi güvenliği problemi çıkabilir	3,75	1,241
	Dijital dönüşümde mesleki yetkinliğe sahibim	3,82	1,009
	İnternette bilgi elde etmeye yönelik araştırma ve değerlendirme becerilerime güvenirim	3,88	1,088
Sosyal Boyut	Dijitalleşme süreci muhasebe mesleğinde daha az insan kaynağı kullanımını sağlamaktadır	3,61	1,393
	Bilgi ve iletişim teknolojileri, bilgi çalışmalarında ve diğer iş etkinliklerinde arkadaşlarımla daha iyi iş birliği içinde çalışmamı sağlar	3,83	1,132
	İş etkinliklerim için arkadaşlarımdan sıklıkla internet aracılığıyla (AMYY, Skype, Face ve Bloglar vb.) yardım alırım	3,48	1,234
	Dijital dönüşüm uygulamaları mesleki yeterliliği destekler	3,70	1,131

Mesleki Boyut	Muhasebe mesleğinde bilgi teknolojilerini düzenli olarak kullanım	4,00	0,953
	Muhasebe mesleğinde bilgi teknolojilerini kullanmak güvenlidir	3,46	1,216
	Muhasebe mesleğini dijital dönüşüm sürecinde tüm uygulamalar ile ilgili yeterli bilgin var	3,54	1,019
	Muhasebe mesleği dijital dönüşüme geçmek çok anlamlıdır	3,74	1,247
	Muhasebe mesleğinde bilgi teknolojilerini kullanmak zaman tasarrufu sağlamaktadır	3,87	1,255
	Muhasebe mesleğinde bilgi teknolojilerini kullanmak, daha iyi analiz yapabilmeyi sağlamaktadır	3,89	1,237
	Dijitalleşme süreci muhasebe mesleğinde iş yükünü artırmaktadır	2,79	1,552

Ankete katılan meslek mensuplarının genel olarak ölçek maddelerine verdikleri cevapların frekans dağılımı ve açıklayıcı istatistikleri Tablo 2’de incelenmiştir. Meslek mensuplarının teknik boyutta, en çok katıldığı ifade “Önemli olduğunu düşündüğüm yeni teknolojilere ayak uydurabilirim” (ortalama 4,10) ifadesi iken en az katıldığı ifade “Karşılaştığım teknik problemleri nasıl çözeceğimi bilirim” (ortalama 3,78) ifadesidir. Bilişsel boyutta, meslek mensuplarının en çok katıldığı ifade “İnternette bilgi elde etmeye yönelik araştırma ve değerlendirme becerilerime güvenirim” (ortalama 3,88) ifadesi iken en az katıldığı ifade “İnternet tabanlı aktivitelerle ilgili konuları (Örneğin; Siber Güvenlik, Eser Hırsızlığı, Araştırma Konuları vb.) bilirim” (ortalama 3,22) ifadesidir. Sosyal boyut incelendiğinde ise meslek mensuplarının en çok katıldığı ifade “Bilgi ve iletişim teknolojileri, bilgi çalışmalarında ve diğer iş etkinliklerinde arkadaşlarımla daha iyi iş birliği içinde çalışmamı sağlar” (ortalama 3,83) ifadesi iken en az katıldığı ifade “İş etkinliklerim için arkadaşlarımdan sıklıkla internet aracılığıyla (AMYY, Skype, Face ve Bloglar vb.) yardım alırım” (ortalama 3,48) ifadesidir. Mesleki boyutta meslek mensuplarının en çok katıldığı ifade “Muhasebe mesleğinde bilgi teknolojilerini düzenli olarak kullanım” (ortalama 4,00) ifadesi iken en az katıldığı ifade “Dijitalleşme süreci muhasebe mesleğinde iş yükünü artırmaktadır” (ortalama 2,79) ifadesidir. Yüz yüze görüşmelerde de muhasebe meslek mensupları dijital dönüşümün kaynak israfını ve iş yükünü azalttığını dile getirmişlerdir.

Meslek mensuplarının dijitalleşmeye yönelik algılarının demografik değişkenlere göre farklılaşıp farklılaşmadığını tespit edebilmek için fark analizleri yapılmıştır. Analizde, iki gruplu değişkenler için parametrik testlerden t-testi, ikiden fazla gruplu değişkenler için ANOVA testi uygulanmıştır. Bu kapsamda cinsiyet, medeni durum ve eğitim durumu değişkenleri için Independent Samples T-testi (bağımsız örneklemeler için t-testi) kullanılmıştır. Meslek mensuplarının yaşı ve mesleki kıdemi değişkenleri için ise One-way ANOVA (Tek Faktör Varyans Analizi) testi kullanılmıştır.

Aşağıda Tablo 3’te dijitalleşmeye yönelik algı ölçeğinin alt boyutlarına göre cinsiyet değişkenine yönelik bulgular yer almaktadır.

Tablo 3: Algı Ölçeğinin Cinsiyet Değişkeni Açısından İncelenmesi

	Cinsiyet	N	Ort.	Std. Sapma	t	P
Teknik	Kadın	48	3,89	0,54	0,163	0,871
	Erkek	181	3,87	0,79		
Bilişsel	Kadın	48	3,62	0,58	-0,992	0,322
	Erkek	181	3,73	0,72		
Sosyal	Kadın	48	3,69	0,82	0,336	0,738
	Erkek	181	3,65	0,94		
Mesleki	Kadın	48	3,62	0,70	0,065	0,948
	Erkek	181	3,61	0,79		

Tablo 3’te Algı Ölçeğinin alt boyutları, cinsiyet değişkeni açısından incelendiğinde; meslek mensuplarının, dijitalleşmeye yönelik algılarının cinsiyetlerine göre anlamlı bir fark oluşturmadığı tespit edilmiştir. ($p>0,05$).

Aşağıda Tablo 4’te algı ölçeğinin alt boyutlarına göre medeni durum değişkenine yönelik bulgular yer almaktadır.

Tablo 4: Algı Ölçeğinin Medeni Durum Değişkeni Açısından İncelenmesi

	Medeni Durum	N	Ort.	Std. Sapma	t	P
Teknik	Evli	166	3,89	0,755	0,535	0,593
	Bekar	63	3,83	0,731		
Bilişsel	Evli	166	3,75	0,702	1,544	0,124
	Bekar	63	3,59	0,658		
Sosyal	Evli	166	3,62	0,921	-1,079	0,282
	Bekar	63	3,76	0,894		
Mesleki	Evli	166	3,60	0,803	-0,543	0,588
	Bekar	63	3,66	0,684		

Tablo 4’te Algı Ölçeğinin alt boyutları, medeni durum değişkeni açısından incelendiğinde; meslek mensuplarının, dijitalleşmeye yönelik algılarının medeni duruma göre anlamlı bir fark oluşturmadığı tespit edilmiştir. ($p>0,05$).

Aşağıda Tablo 5’te algı ölçeğinin alt boyutlarına göre eğitim seviyesi değişkenine yönelik bulgular yer almaktadır.

Tablo 5: Algı Ölçeğinin Eğitim Seviyesi Değişkeni Açısından İncelenmesi

	Eğitim	N	Ort.	Std. Sapma	t	P
Teknik	Lisans	153	3,87	0,770	-0,044	0,965
	Yüksek Lisans	76	3,88	0,703		
Bilişsel	Lisans	153	3,72	0,718	0,478	0,633
	Yüksek Lisans	76	3,67	0,642		
Sosyal	Lisans	153	3,68	0,935	0,631	0,529
	Yüksek Lisans	76	3,60	0,875		
Mesleki	Lisans	153	3,61	0,792	-0,002	0,998
	Yüksek Lisans	76	3,61	0,734		

Tablo 5'te Algı Ölçeğinin alt boyutları, eğitim seviyesi değişkeni açısından incelendiğinde; meslek mensuplarının, dijitalleşmeye yönelik algılarının eğitim seviyesine göre anlamlı bir fark oluşturmadığı tespit edilmiştir. ($p>0,05$).

Araştırmanın bundan sonraki kısmında meslek mensuplarının dijitalleşmeye yönelik algılarının yaş ve mesleki kıdem değişkenlerine göre fark oluşturup oluşturmadığını test etmek için ANOVA (Tek Faktör Varyans Analizi) kullanılmıştır. Aşağıda Tablo 6'da Dijitalleşmeye Yönelik Algı Ölçeğinin alt boyutlarına göre yaş değişkenine yönelik bulgular yer almaktadır.

Tablo 6: Algı Ölçeğinin Yaş Değişkeni Açısından İncelenmesi

	Yaş	N	Ort.	Std. Sapma	f	P
Teknik	20-29	47	3,83	0,771	0,491	0,689
	30-39	80	3,93	0,809		
	40-49	64	3,80	0,715		
	50 ve Üzeri	38	3,94	0,640		
Bilişsel	20-29	47	3,51	0,639	2,670	0,048
	30-39	80	3,76	0,770		
	40-49	64	3,67	0,688		
	50 ve Üzeri	38	3,91	0,523		
Sosyal	20-29	47	3,72	0,890	2,553	0,046
	30-39	80	3,63	0,982		
	40-49	64	3,46	0,959		
	50 ve Üzeri	38	3,97	0,607		
Mesleki	20-29	47	3,58	0,704	2,023	0,112
	30-39	80	3,57	0,863		
	40-49	64	3,52	0,757		
	50 ve Üzeri	38	3,89	0,623		

Tablo 6'da Dijitalleşmeye Yönelik Algı Ölçeğinin alt boyutlarının meslek mensuplarının yaşlarına göre anlamlı farklılığı test etmek amacıyla yapılan ANOVA analizi incelendiğinde; teknik algı ve mesleki algı boyutlarında meslek mensuplarının yaşlarına göre anlamlı bir fark göstermediği belirlenmiştir ($p>0,05$). Ancak bilişsel algı ve sosyal algı boyutunun meslek mensuplarının yaşlarına göre istatistiksel olarak anlamlı bir fark oluşturduğu tespit edilmiştir ($p<0,05$). Anlamlı farklılığın hangi gruplardan kaynaklandığını tespit etmek için tukey testi uygulanmıştır. Aşağıda Tablo 7'de bilişsel algı boyutunun meslek mensuplarının yaşlarına göre tukey testi sonucu yer almaktadır.

Tablo 7: Bilişsel Algı Boyutunun Yaş Değişkeni Açısından İncelenmesinde Tukey Testi Bulguları

Grup (i)	Grup (j)	Fark (i-j)	Standart hata	p
20-29	30-39	-0,249	0,126	0,201
	40-49	-0,159	0,132	0,621
	50 ve Üzeri	-0,404	0,149	0,037
30-39	20-29	0,249	0,126	0,201
	40-49	0,089	0,115	0,864
	50 ve Üzeri	-0,156	0,135	0,657
40-49	20-29	0,159	0,132	0,621
	30-39	-0,089	0,115	0,864
	50 ve Üzeri	-0,245	0,140	0,303
50 ve Üzeri	20-29	0,404	0,149	0,037
	30-39	0,156	0,135	0,657
	40-49	0,245	0,140	0,303

Bilişsel Algı boyutunda, meslek mensuplarının yaşlarına göre anlamlı farklılığın hangi yaş aralıklarından kaynaklandığını tespit etmek için yapılan tukey testi sonucu incelendiğinde; farklılığın kaynağının 20-29 ile 50 ve üzeri yaşlar arasında olduğu tespit edilmiştir. Buna göre bilişsel algı boyutunda, 50 ve üzeri yaş aralığındaki (x: 3,91) meslek mensuplarının, 20-29 yaş aralığındaki (x: 3,51) meslek mensuplarına kıyasla dijitalleşmeye yönelik

algılarının daha olumlu olduğu ortaya çıkmıştır. Aşağıda Tablo 8’de Sosyal algı boyutunun meslek mensuplarının yaşlarına göre tukey testi sonucu yer almaktadır.

Tablo 8: Sosyal Algı Boyutunun Yaş Değişkeni Açısından İncelenmesinde Tukey Testi Bulguları

Grup (i)	Grup (j)	Fark (i-j)	Standart hata	p
20-29	30-39	0,093	0,166	0,944
	40-49	0,253	0,174	0,466
	50 ve Üzeri	-0,249	0,197	0,589
30-39	20-29	-0,093	0,166	0,944
	40-49	0,160	0,152	0,717
	50 ve Üzeri	-0,342	0,178	0,223
40-49	20-29	-0,253	0,174	0,466
	30-39	-0,160	0,152	0,717
	50 ve Üzeri	-0,502	0,185	0,036
50 ve Üzeri	20-29	0,249	0,197	0,589
	30-39	0,342	0,178	0,223
	40-49	0,502	0,185	0,036

Sosyal Algı boyutunda, meslek mensuplarının yaşlarına göre anlamlı farklılığın hangi yaş aralıklarından kaynaklandığını tespit etmek için yapılan tukey testi sonucu incelendiğinde; farklılığın kaynağının 40-49 ile 50 ve üzeri yaşlar arasında olduğu tespit edilmiştir. Buna göre bilişsel algı boyutunda, 50 ve üzeri yaş aralığındaki (x: 3,97) meslek mensuplarının, 40-49 yaş aralığındaki (x: 3,46) meslek mensuplarına kıyasla dijitalleşmeye yönelik algılarının daha olumlu olduğu ortaya çıkmıştır.

Tablo 9: Algı Ölçeğinin Mesleki Kıdem Düzeyi Değişkeni Açısından İncelenmesi

	Mesleki Kıdem	N	Ort.	Std. Sapma	f	P
Teknik	0-5 Yıl	60	3,84	0,714	0,215	0,956
	6--10 Yıl	34	3,85	1,007		
	11-15 Yıl	39	3,97	0,627		
	16-20 Yıl	35	3,84	0,759		
	21-25 Yıl	30	3,92	0,598		
	26 ve üzeri	31	3,84	0,779		
Bilişsel	0-5 Yıl	60	3,60	0,649	1,292	0,268
	6--10 Yıl	34	3,67	0,727		
	11-15 Yıl	39	3,71	0,653		
	16-20 Yıl	35	3,60	0,801		
	21-25 Yıl	30	3,87	0,694		
	26 ve üzeri	31	3,90	0,630		
Sosyal	0-5 Yıl	60	3,80	0,841	1,489	0,194
	6--10 Yıl	34	3,42	0,889		
	11-15 Yıl	39	3,76	0,853		
	16-20 Yıl	35	3,51	0,937		
	21-25 Yıl	30	3,48	1,091		
	26 ve üzeri	31	3,84	0,907		
Mesleki	0-5 Yıl	60	3,66	0,646	1,067	0,379
	6--10 Yıl	34	3,56	0,829		
	11-15 Yıl	39	3,63	0,713		
	16-20 Yıl	35	3,47	0,824		
	21-25 Yıl	30	3,48	0,875		
	26 ve üzeri	31	3,84	0,828		

Tablo 9’da Dijitalleşmeye Yönelik Algı Ölçeğinin alt boyutlarının meslek mensuplarının yaşlarına göre anlamlı farklılığı test etmek amacıyla yapılan ANOVA analizi incelendiğinde; teknik algı, bilişsel algı, sosyal algı ve mesleki algı boyutlarında meslek mensuplarının yaşlarına göre anlamlı bir fark göstermediği belirlenmiştir ($p>0,05$).

SONUÇ ve ÖNERİLER

Bu çalışmada, Şanlıurfa’da faaliyet gösteren muhasebe meslek mensuplarının mesleğin dijitalleşmesine yönelik algıları tespit edilmeye çalışılmıştır. Ayrıca çalışmada muhasebe meslek mensuplarının mesleğin dijitalleşmesine yönelik algıları çeşitli değişkenlere göre (cinsiyet, yaş, medeni durum, eğitim durumu ve mesleki kıdem) karşılaştırılmıştır.

Bir bütün olarak dijitalleşmeye yönelik algı ölçeğinin boyutları analiz edildiğinde, muhasebe meslek mensuplarının katılım düzeylerine göre en yüksek katılım düzeyinin 4,10 ortalama ile teknik boyutta, en düşük katılım düzeyinin ise 2,79 ortalama ile mesleki boyutta gerçekleştiği belirlenmiştir.

Yapılan t-testi analiz sonucunda muhasebe meslek mensuplarının cinsiyetleri ile mesleğin dijitalleşmesine yönelik algısı arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır. Alanda yapılan araştırmalar incelendiğinde; literatürdeki neredeyse bütün araştırma sonuçlarında da (Öztürkçü Akçay vd., (2026), Baysal Artık ve Arslan (2024), Özbek (2024), Eş ve Atasoy (2022)) cinsiyet ile anlamlı bir fark bulunamamıştır. Sadece Uzun vd. (2022) araştırmasında cinsiyet ile “Hali hazırda verilen muhasebe ve yeterlilik eğitimleri gelecekte yaşanacak teknolojik gelişmelere uyumlu değildir” ifadesinin arasında anlamlı bir farklılık olduğu tespit edilmiştir. Elde edilen bu sonuçlar muhasebe meslek mensuplarının cinsiyet ayrımı olmaksızın dijitalleşmeye benzer şekilde yaklaştıklarını göstermektedir denilebilir.

Yapılan ANOVA analizi sonucunda muhasebe meslek mensuplarının yaşları ile mesleğin dijitalleşmesine yönelik algı ölçeğinin teknik ve mesleki algı boyutları arasında anlamlı bir fark bulunamamışken muhasebe meslek mensuplarının yaşları ile bilişsel ve sosyal algı boyutları arasında anlamlı bir farklılık bulunmuştur. Bilişsel algı boyutunda bu anlamlı farklılık 20-29 ile 50 ve üzeri yaşa sahip muhasebe meslek mensupları arasında olduğu görülmektedir. Söz konusu farklılık yaşı 50 ve üzeri olan muhasebe meslek mensuplarının bilişsel algı ortalamalarının 20-29 yaşa sahip muhasebe meslek mensuplarından daha yüksek olmasından kaynaklanmaktadır. Sosyal algı boyutunda ise bu anlamlı farklılık 40-49 ile 50 ve üzeri yaşa sahip muhasebe meslek mensupları arasında olduğu görülmektedir. Söz konusu farklılık yaşı 50 ve üzeri olan muhasebe meslek mensuplarının sosyal algı ortalamalarının 40-49 yaşa sahip muhasebe meslek mensuplarından daha yüksek olmasından kaynaklanmaktadır. Bilişsel ve sosyal algı boyutuna göre muhasebe meslek mensuplarının yaşları ilerledikçe mesleğin dijitalleşmesine yönelik daha olumlu oldukları tespit edilmiştir. Öztürkçü Akçay vd. (2026)’da ise yaş ile sosyal ve mesleki boyutlar arasında anlamlı bir fark bulunamazken; teknik, bilişsel ve genel boyutlar arasında anlamlı bir fark bulunmuştur. 25–35 yaş ve 36–45 yaş grupları ile 46 yaş ve üzeri grup arasında anlamlı farklılıklar bulunduğunu ve 46 ve üzeri yaş grubunun ortalamasının diğer yaş gruplarına kıyasla daha düşük olduğunu ortaya koymuştur. Araştırmamızın aksine Öztürkçü Akçay vd. (2026), Baysal Artık ve Arslan (2024), Özbek (2024), Fülöp vd. (2022), Tekelioğlu (2022) yapmış oldukları araştırmada yaş azaldıkça muhasebe meslek mensuplarının dijitalleşmeye yönelik daha olumlu oldukları tespit edilmiştir. Meslek mensuplarının yaşları ilerledikçe teknolojiye ilgileri azalmaktadır. Uzun vd. (2022) ise araştırmasında yaş ile “Teknolojik gelişmeler muhasebe mesleği ve meslek mensuplarının sorunlarının çözümünde (haksız rekabet, tahsilat) aktif katkı sunacaktır”, “Dijitalleşme ile birlikte muhasebe mesleği gelecekte yok olacak meslekler arasındadır” ve “Teknolojik gelişmeler neticesinde işsiz kalacağımı düşünüyorum” ifadeleri arasında anlamlı farklılıklar tespit etmiştir. Eş ve Atasoy (2022) ise yapmış oldukları araştırma sonucunda yaş ile muhasebe meslek mensuplarının dijitalleşmeye yönelik algıları arasında anlamlı bir farklılık bulunamamıştır.

Araştırmamızda Özbek (2024) ile paralel olarak muhasebe meslek mensuplarının medeni durumu ile mesleğin dijitalleşmesine yönelik algıları arasında anlamlı bir farklılık bulunamamıştır.

Baysal Artık ve Arslan (2024) ve Tekelioğlu (2022) ile paralel olarak katılımcıların eğitim durumu ile mesleğin dijitalleşmesine yönelik algıları arasında anlamlı bir fark olmadığı sonucu elde edilmiştir. Araştırmamızın aksine alanda yer alan birçok araştırmada (Öztürkçü Akçay vd. (2026), Eş ve Atasoy (2022), Uzun vd. (2022)) eğitim durumu ile mesleğin dijitalleşmesine yönelik algıları arasında anlamlı bir fark olduğu tespit edilmiştir. Öztürkçü Akçay vd. (2026)’da eğitim durumu ile sosyal boyut arasında anlamlı bir fark bulunamazken; teknik, bilişsel ve mesleki boyutlar arasında anlamlı bir fark bulunmuştur. Yapılan araştırma sonucunda lisansüstü eğitim alan katılımcıların lisans eğitimi alan katılımcılara göre ortalamalarının daha yüksek olduklarını tespit etmişlerdir. Bursalı ve Çanakçıoğlu (2023) ile paralel olarak lisansüstü eğitim alan katılımcıların mesleğin dijitalleşmesine daha olumlu yaklaştıkları ve dijital teknolojilere daha kolay adapte oldukları sonucuna ulaşmışlardır. Eş ve Atasoy (2022) yapmış oldukları araştırma sonucunda eğitim durumu ile e-dönüşüm memnuniyet düzeyleri arasında anlamlı bir fark bulunamazken; eğitim durumu ile e-dönüşüm bilgi ve uyum düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık olduğunu tespit etmiştir. Lisansüstü mezunlarının e- dönüşüm bilgi ve uyum düzeyi ortalamalarının lisans ve altı mezunlarının ortalamalarından daha yüksek olduğu sonucunu elde etmişlerdir. Uzun vd. (2022) eğitim durumu ile, “Teknolojik gelişmeler sayesinde muhasebe mesleğine olan ilgi ve istek artacaktır”, “Dijitalleşme ve teknolojik gelişmelere kolaylıkla uyum sağlayabilirim” ve “Teknolojik gelişmeler neticesinde işsiz kalacağımı düşünüyorum” ifadeleri arasında anlamlı bir farklılık tespit etmiştir.

Baysal Artık ve Arslan (2024) ve Eş ve Atasoy (2022) ile paralel olarak araştırmamızda muhasebe meslek mensuplarının mesleki kıdemi ile mesleğin dijitalleşmesine yönelik algıları arasında anlamlı bir farklılık bulunamamıştır. Araştırmamızın aksine Öztürkçü Akçay vd. (2026)’da ise mesleki deneyim ile sosyal boyut arasında anlamlı bir fark bulunamazken; teknik, bilişsel, mesleki ve genel boyutlar arasında anlamlı bir fark bulunmuştur. Farklılıkların kaynaklarını tespit etmek için yaptıkları analizler incelendiğinde; teknik boyutta 6–10 yıl deneyime sahip katılımcılar ile 11 ve üzeri deneyime sahip katılımcılar arasında, bilişsel boyutta 0–5 yıl ve 6–10 yıl deneyime sahip katılımcılar ile 11 ve üzeri deneyime sahip katılımcılar arasında, mesleki ve genel boyutta ise 6–

10 yıl deneyime sahip katılımcılar ile 11 ve üzeri deneyime sahip katılımcılar arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar olduğu görülmektedir. 11 yıl ve üzeri mesleki deneyime sahip katılımcıların ortalamalarının daha düşük olduğunu ve 11 yıl ve üzeri mesleki deneyime sahip olan katılımcıların dijital dönüşüm ve yeni teknolojilere adaptasyonunun diğer gruplara göre daha yavaş olduğunu tespit etmişlerdir. Benzer şekilde Tekelioğlu (2022)'de muhasebe meslek mensuplarının meslekte geçirdikleri süre ile dijitalleşmeye yönelik algıları arasında anlamlı bir fark olduğunu saptamıştır. 6-10 yıl deneyime sahip meslek mensuplarının dijital dönüşümü daha kolay benimsediği; 11 yıl ve üstünde deneyimi bulunan muhasebe meslek mensuplarının ise daha zor benimsediği sonucuna ulaşmıştır. Uzun vd. (2022) çalışma yılları ile, "Dijitalleşme ve teknolojik gelişmelere uyum sağlayabilmek için çaba gösteririm" ifadesi arasında anlamlı bir farklılık olduğu sonucunu elde etmiştir.

Bu araştırma Şanlıurfa'da yer alan muhasebe meslek mensupları üzerinde uygulanmıştır. İleride yapılacak olan araştırmalarda farklı şehirlerde yer alan muhasebe meslek mensuplarına uygulanarak karşılaştırma yapılabilir. Ayrıca genel olarak genç nesil her alanda dijitalleşmeye çok fazla önem vermektedir. Ancak çalışmamızda yaş seviyesi artıkça dijitalleşmeye olan algının arttığı sonucuna ulaşılmıştır. Buradan hareketle genç meslek mensuplarının da dijitalleşmeye yönelmeleri meslek mensuplarının gelişimleri ve meslekteki yeniliğe daha hızlı ayak uydurmaları açısından önem arz etmektedir.

KAYNAKÇA

- Anton, C. E. (2023). Opinions of Accounting Companies Managers Regarding The Digitalization Process of Accounting. *Bulletin of The Transilvania University of Brasov. Economic Sciences*, 16(1), 101-108. DOI:<https://doi.org/10.31926/but.es.2023.16.65.1.11>.
- Arslan, M. ve Karkacier, A. (2019). Dijital Dönüşüm Sürecinde Yönetim Muhasebesinin Geleceğini Etkileyen Faktörlere Kavramsal Bir Bakış. *Avrasya Sosyal ve Ekonomi Araştırmaları Dergisi*, 431-442.
- Arslan, Ö. (2023). Muhasebe Meslek Mensuplarının Muhasebede Dijitalleşmeye Geçmelerini Etkileyen Faktörlerin SWARA Yöntemiyle Ağırlıklandırılarak Önem Sırasının Belirlenmesi. *Dicle Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 14(27), 209-222.
- Aslan, Ü. ve Özerhan, Y. (2017). Big Data, Muhasebe ve Muhasebe Mesleği. *Muhasebe Bilim Dünyası Dergisi*, 19(4), 862-883.
- Avcı, B. (2020). *Dijitalleşmenin Muhasebe Mesleğine Getirdiği Yenilikler ve Uygulamalar*. (Yayınlanmış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul Bilgi Üniversitesi. Lisansüstü Programlar Enstitüsü, İstanbul.
- Aydemir, O. (2015). Muhasebe Meslek Mensuplarının Karşılaştıkları Sorunlar ve Beklentiler. *Muhasebe ve Finansman Dergisi*, 67, 71-84. DOI: 10.25095/mufad.396577.
- Banger, G. (2018). *Endüstri 4.0. ve Akıllı İşletme*. Dorlion Yayınları:Ankara.
- Baysal Artık, M. ve Arslan, E. (2024). Muhasebe Bürolarında Çalışan Muhasebe Meslek Mensuplarının Dijitalleşmeye Bakışı. *Muhasebe ve Denetime Bakış Dergisi*, 72, 105-124. <https://doi.org/10.55322/mdbakis.1370711>.
- Bekçi, İ., Apalı, A. ve Engin, M. (2020). E-Dönüşümün Muhasebe Meslek Mensuplarında Memnuniyet Düzeyi: Bursa İli Örneği. *İnönü Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 9(2), 579-596.
- Bhimani, A. (2003). *Management Accounting in The Digital Economy*. Oxford University Press: New York.
- Bose, S., Dey, S.K. and Bhattacharjee, S. (2023). Big data, data analytics and artificial intelligence in accounting: An overview. *Handbook of Big Data Methods*, (1. Baskı, 32-51) Edward Elgar Publishing, United Kingdom.
- Bursalı, H. ve Çanakçıoğlu, M. (2023). Bağımsız Çalışan Serbest Muhasebeci Mali Müşavirlerin Elektronik Muhasebe Uygulamalarının Kullanımı Üzerine İstanbul İlinde Yapılan Bir Araştırma. *Muhasebe ve Denetime Bakış Dergisi*, 70, 327-354. <https://doi.org/10.55322/mdbakis.1276012>.
- Büyükanıkan, U. (2021). Teknolojik Gelişmelerin Muhasebe Mesleği Üzerindeki Etkilerinin İncelenmesi. *Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 52, 269-288 ISSN: 1302-6879.
- Deniz, F. ve Güngör Tanç, Ş. (2020). Muhasebe Meslek Mensuplarının Muhasebe Uygulamalarındaki E-Dönüşüm Sürecine İlişkin Görüş ve Beklentileri: Hatay İli Örneği. *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Meslek Yüksekokulu Dergisi*, 23(2), 622-636.
- Dursun, G. D., Ektik, D. ve Tutcu, B. (2019). Mesleğin Dijitalleşmesi: Muhasebe 4.0. *Avrasya Sosyal ve Ekonomi Araştırmaları Dergisi*, 6(6), 263-271. Retrieved from <https://dergipark.org.tr/tr/pub/asead/issue/47256/595432>.
- Erturan, İ. E. ve Ergin, E. (2018). Büyük Verinin Muhasebe ve Denetim Alanlarına Uyumu. *Akademik Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 6(81), 208-222. doi:10.16992/ASOS.14255.

- Eş, A. ve Atasoy, A. (2022). Dijitalleşmenin Muhasebe Meslek Mensuplarına Etkisi: Ankara İli Örneği. *Muhasebe ve Vergi Uygulamaları Dergisi*, 15(2), 247-279.
- Fettry, S., Anindita, T., Wikansari, R. and Sunaryo, K. (2019). The Future of Accountancy Profession in The Digital Era. In G. Abdullah Et Al. (Eds.), *Global Competitiveness: Business Transformation in The Digital Era* (Pp. 1–7). Routledge.
- Field, A. P. (2005). *Discovering Statistics Using SPSS* (2nd Ed.). Sage Publications.
- Fülöp, M.T., Topor, D.I., Ionescu, C.A., Căpuşneanu, S., Breaz, T.O. and Stanescu, S.G. (2022). Fintech Accounting and Industry 4.0: Future-Proofing or Threats to the Accounting Profession? *Journal of Business Economics and Management*, 23(5), 997-1015. <http://dx.doi.org/10.3846/jbem.2022.17695>.
- Gacar, A. (2019). Yapay Zekâ ve Yapay Zekânın Muhasebe Mesleğine Olan Etkileri: Türkiye'ye Yönelik Fırsat ve Tehditler. *Balkan Sosyal Bilimler Dergisi*, 8, 389-394.
- Grosu, V., Cosmulese, C.G., Socoliuc, M., Ciubotariu, M.S. and Mihaila, S. (2023). Testing Accountants' Perceptions of The Digitization of The Profession and Profiling The Future Professional. *Technological Forecasting and Social Change*, 193, 122630. <https://doi.org/10.1016/j.techfore.2023.122630>.
- Güner, M., Mert, H. ve Duyar, G. (2022). Dijitalleşme Sürecinin Gelişimi ve Muhasebe Uygulamalarına Etkileri Yönünden İstanbul İlinde SMMM'ler Üzerinde Bir Araştırma. *Muhasebe ve Denetime Bakış Dergisi*, 66, 195-218. <https://doi.org/10.55322/mdbakis.1055937>.
- Gürbüz, S. ve Şahin, F. (2017). *Sosyal Bilimlerde Araştırma Yöntemleri Felsefe-Yöntem-Analiz* (4. baskı). Ankara: Seçkin Yayıncılık.
- Güvemli, O., Aytulun, A. ve Şişman, B. (2013). Türkiye'de Muhasebe Mesleğinin Gelişmesi ve İlk Meslek Örgütlenmesi: Türkiye Muhasebe Uzmanları Derneği - 1942. *Muhasebe ve Finans Tarihi Araştırmaları Dergisi*, (4), 19-49.
- Hoşgör, Y. ve Yücedağ Erdinç, N. (2025). *Dijitalleşen Muhasebenin Muhasebe Meslek Mensupları Üzerinde Etkileri: Mersin İli Örneği* [Kitap bölümü]. Dijital Ekonomi, Finansal Piyasalar ve İşletme Çalışmaları içinde (49-60). Özgür Yayınları.
- İrge, T. (2018). Dijital Liderlik. *Proceedings of The International Congress on Business and Marketing*, 18, Maltepe Üniversitesi, 29 Kasım- 1 Aralık.
- Januszewska, A. and Pietrysiak, A. (2025). Impact of Digital Transformation on Accounting Profession in the Opinions of Accounting Firms' Employees. *Procedia Computer Science*, 270, 2386-2397.
- Karaca, H. ve Gümüş, A. (2023). Dijital Dönüşümde Muhasebe Meslek Mensuplarının Yaşadığı Sorunlar ve Çözüm Önerileri: Nitel Bir Araştırma. *Muhasebe ve Denetime Bakış*, 23(70), 289-306. <https://doi.org/10.55322/mdbakis.1248101>.
- Karagöz, Y. (2017). SPSS ve AMOS Uygulamalı. Nicel-Nitel-Karma Bilimsel Araştırma Yöntemleri ve Yayın Etiği. Ankara: Nobel Yayınları.
- Karagün, V. ve Çiftçi, H. (2023). Muhasebe Dersini Alan Öğrencilerin Muhasebe Dersine Yönelik Tutumlarının Tespiti: Harran Üniversitesi Örneği. *Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 75, 242-259. <https://doi.org/10.51290/dpusbe.1166360>.
- Karasioğlu, F. ve Garip, O. (2019). E-Muhasebe Uygulamaları Kapsamında Güncel Sorunlar ve Çözüm Önerileri: Karaman'da Bir Araştırma. *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Meslek Yüksekokulu Dergisi*, 22 (2), 433-446.
- Katkat Özçelik, M., Öztürk, Z. ve Alibaş, T. (2025). Muhasebe Meslek Mensuplarının Dijitalleşme ve Yapay Zekâ Teknolojisini Algılama ve Uygulama Düzeylerinin Araştırılması. *Muhasebe ve Denetime Bakış Dergisi*, 76, 133-156. <https://doi.org/10.55322/mdbakis.1659307>.
- Kruskopf, S., Lobbas, C., Meinander, H., Söderling, K., Martikainen, M. and Lehner, O. M. (2020). Digital Accounting and the Human Factor: Theory and Practice. *ACRN Journal of Finance and Risk Perspectives*, 9(1), 78-89. DOI:10.35944/jofrp.2020.9.1.006.
- Kurnaz, E., Tekbaş, İ., Bozdoğan, T. ve Çetin, Ö. O. (2020). Dijitalleşmeyle Birlikte Muhasebe Eğitiminin Muhasebe Meslek Mensupları Açısından Değerlendirilmesi. *World Of Accounting Science*, 22, 81–96.
- Lazarova, V. (2020). Integrated Software Environment Based on Spark for Predictive Analytics Using the DuPont Model. In *Proceedings of the 10th International Conference on Application of Information and Communication Technology and Statistics in Economy and Education*, 323–327.
- Lesia, K. (2023). *The Impact of Information Communication Technology on The Work-Life Balance of Accountants: A Gender Perspective*. University of Johannesburg (South Africa).

- Lonela, S. M. and Marian, S. (2024). Assessing The Impact of Digitalization on Accounting Processes-A Qualitative-Descriptive Research. *Annals-Economy Series*, 6, 276-285.
- Noronha, M.R. and Kulkarni, A.R. (2012). E-accounting in India. *Indian Journal of Accounting*, 42(2), 1-10.
- Orhan, B. (2017). Bilgi Teknolojilerindeki Gelişmelerin Muhasebe Meslek Mensuplarının Verimliliğine Etkileri (Master's Thesis, Hitit Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü).
- Ös, M. ve Ercan, C. (2022). Muhasebe Meslek Mensuplarının Teknoloji Kullanma Düzeylerinin Tespitine Yönelik Bir Araştırma. *Gaziantep University Journal of Social Sciences*, 21(2), 794-812. DOI: 10.21547/jss.1015525.
- Özbek, A. (2024). Muhasebe Mesleğinde Dijitalleşmenin Bağımsız Çalışan Muhasebe Meslek Mensuplarının İş Becerikliliği Üzerindeki Etkisi. *İşletme Araştırmaları Dergisi*, 16(3), 1997-2008.
- Özçetin, N. (2024). Endüstri 4.0 ve Endüstri 5.0 Perspektiflerinde Muhasebe: Teorik Bir İnceleme. *Yönetim Bilimleri Dergisi*, 22 (Özel Sayı: Endüstri 4.0 ve Dijitalleşmenin Sosyal Bilimlerde Yansımaları), 1324-1344. <https://doi.org/10.35408/comuybd.1490646>.
- Öztürkçü Akçay, A., Teğin, S. ve Çekmen, Y. (2026). Dijital Dönüşüm Sürecinde Mesleki Algılar: Muhasebe Meslek Mensuplarının Görüşleri Bağlamında Batman ve Siirt İllerine Yönelik Bir Analiz. *Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 71, 115-131.
- Palmqvist, E. and Emme, A., (2018). The Impact of the Digitalization in Accountant's Work Höskolan i Skövde, Institutionen för Handel och Företagande, Sweden.
- Sneha, G., Tharani, K., Veyas, B. and Sankararaman, G. (2023). Exploring Digital Accounting Practices in India. *International Journal on Global Business Management & Research*, 12(2), 53-58.
- Şeker, Y. ve Hoş, S. (2021). Muhasebe Meslek Mensuplarının Dijital Muhasebe Uygulamalarını Kullanımlarına İlişkin Bir Araştırma. *Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 21(4), 953-972. <https://doi.org/10.18037/ausbd.1039477>.
- Tekbaş, İ. (2019). *Muhasebenin Dijital Dönüşümü ve Mali Mühendislik*. Hümanist Kitap Yayıncılık: İstanbul.
- Tekelioğlu, Z. (2022). *Muhasebede meslek mensuplarının dijitalleşme algısı: Konya ili örneği* (Tez No. 726589) [Yüksek lisans tezi, Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi]. Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi.
- Tuğay, O. ve Güler, A. (2021). Elektronik Muhasebe Uygulamaları Konusunda Muhasebe Meslek Mensuplarının Görüşleri: Isparta İlinde Bir Araştırma. *Muhasebe ve Vergi Uygulamaları Dergisi*, 14(2), 695-726.
- Tursun, M., Akpınar, Y. ve Kaya, H. (2025). Muhasebe Çalışanlarının Dijital Yetkinlik Düzeyinin Belirlenmesi: Batman İli Örneği. *Anemon Muş Alparslan Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 13(1), 312-331. <https://doi.org/10.18506/anemon.1546463>.
- Uzun, E., Sezer, İ. ve Budak, E. K. (2022). Dijitalleşmenin Muhasebe Meslek Mensuplarına Etkileri: Şırnak İli Örneği. *İktisadi ve İdari Yaklaşımlar Dergisi*, 4(2), 15-31. DOI:10.47138/jeaa.1185492.
- Ülker, Y. ve Eker, S. (2024). Dijitalleşme Uygulamalarının Muhasebe Bilgi Sistemi Üzerine Etkilerinin Değerlendirilmesi. *Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 9(18), 320-345. <https://doi.org/10.54831/vanyyuiibfd.1581204>.
- Vial, G. (2019). Understanding Digital Transformation: A Review and a Research Agenda. *The Journal of Strategic Information Systems*, 28(2), 118-144. <https://doi.org/10.1016/j.jsis.2019.01.003>.
- Yardımcıoğlu, M. ve Şıtak, B. (2020). Yapay Zekâ Teknolojisinin Muhasebe Alanına Yansımaları: Literatür İncelemesi. *Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 5(2), 342-353.
- Yaseen, S. G. (2023). Guest Editorial: Digital Accounting, Financial Technology and Data Analytics. *Journal of Financial Reporting and Accounting*, 21(1), 1-4. DOI:https://doi.org/10.1108/JFRA-03-2023-491.
- <https://www.turmob.org.tr/istatistikler/c8172e63-2bef-4919-a863-86e403bdfd0a/meslek-mensubu-dagilim-tablosu--sm-smmm-> (Erişim Tarihi: 12.03.2026).